कपालेषु श्मशानेषु कस्माद् देव रतिस् तव?
इति पृष्टस् ततो देव्या भगवान् इदम् अब्रवीत् । 9
पुरा कल्पक्षये वृत्ते जातं जलमयं जगत्,
मया ततो विभिद्य 'ऊरुं रक्तविन्दुर् निपातितः । 10
जलान्तस् तद् अभूद् अण्डं, तस्माद् वेधा गतः पुमान्,
निरगच्छत् ततः सृष्टा सर्गाय प्रकृतिर् मया । 11
तौ च प्रजापतीन् अन्यान् सृष्टवन्तौ, प्रजाश् च ते;
अतः पितामहः प्रोक्तः स पुमान् जगति प्रिये । 12
एवं चराचरं सृष्ट्वा विश्वं दर्पम् अगाद् असौ
पुरुषस्, तेन मूर्धानम् अथ 'एतस्य 'अहम् अच्छिदं । 13
ततो ऽनुतापिन मया महाव्रतम् अगृह्यत;
अतः कपालपाणित्वं, श्मशानप्रियता च मे । 14
किंच, 'एतन् मे कपालात्मजगद् देवि करे स्थितं,
पूर्वोक्ताण्डकपाले द्वे रोदसी कीर्तिते यतः । 15
इत्य् उक्ते शम्भुना तत्र श्रोष्यामि 'इति सकौतुके
स्थिते मयि, ततो भूयः पार्वती पतिम् अभ्यधात् । 16
स पुष्पदन्तः कियता कालेन 'अस्मान् उपैष्यति?
तद् आकर्ण्य 'अवदद् देवीं माम् उद्दिश्य महेश्वरः । 17
पिशाचो दृश्यते यो ऽयम्, एष वैश्रवणानुगः
यक्षो, मित्रम् अभूच् च 'अस्य रक्षः स्थूलशिरा इति । 18

Digitized by Google